

Openbare bijeenkomst, Antwerpen 15 januari 1989

S U G G E S T I E

- - - - -

Aan het begin van deze avond, zoals gebruikelijk, moet ik u zeggen dat we niet alwetend zijn, niet onfeilbaar. We hopen dat u zelf nadenkt.

We zijn bezig met u nog een aantal tips en wenken te geven voor zeg maar, de komende tijd. Mijn standpunt voor vandaag is suggestie. Suggestie is iets wat we soms kunnen gebruiken. Heel vaak is het een verkeerde suggestie, dat weet ik ook wel en het wordt altijd misbruikt. Aan de andere kant, een suggestie kan een vorm zijn van een beperkte auto-hypnose. Wanneer wij ergens last van hebben dan kunnen wij zeggen: Ik heb het niet. Maar we hebben het wel. We kunnen echter ook zeggen: Mijn lichaam is bezig de fout te herstellen. En wanneer we onszelf dat voor ogen stellen of misschien voorstellen, dan zullen we zien dat er in die lichamelijke toestand een verbetering optreedt. Dat daarnaast genezingsprocessen sneller gaan verlopen.

Wanneer we tegen onszelf zeggen: Ja, ik weet geen raad meer in deze wereld, dan zijn we vanzelf al verloren. Wie negatief denkt, trekt negatieve dingen aan. Het is misschien moeilijk om zo nu en dan tegen jezelf te zeggen dat ondanks alles het steeds beter gaat, een soort mislukte Coué-methode, of zo. Maar misschien kun je tegen jezelf zeggen: Ik kan het beter maken. Ik zal het beter maken. Hierdoor breng je voor jezelf een positieve oriëntatie tot stand. Maar dat houdt in dat je geneigd bent voor positief te kiezen met alle mogelijkheden die er zijn. En dat zijn vaak heel willekeurige mogelijkheden. Laat me heel simpel zeggen: U bent bezig met één of ander huishoudelijk apparaat. U bent negatief ingesteld. Het gaat verkeerd. Uw vingers raken in de knel, het ding doet het niet, er is kortsluiting. U denkt positief. Uw vingers raken niet in de knel. U ontdekt een foutje en herstelt het en voorkomt daardoor de kortsluiting. Uw eigen aandacht is op een andere wijze gericht. U zoekt positieve mogelijkheden en dat betekent ook het herstellen van negatieve mogelijkheden.

U ziet dus, suggestie kan wel degelijk iets uithalen. En in bepaalde gevallen worden we ook nog geconfronteerd met klanksuggesties zoals u misschien weet. De katholieken onder u hebben waarschijnlijk zelfs gemerkt dat het schijnbaar eentonig Gregoriaans gezang soms een fascinerende uitwerking heeft. U kunt niet zeggen het is mooi of het is lelijk, maar het is iets eigens. En heel vaak is dat veel beter dan een of ander koor dat vijf- of zesstemmig staat te zingen terwijl het orgel er achteraan brult.

U hebt zelf ook uw mogelijkheden. U hebt uw stem. U hebt daarnaast uw lichaam. Want ook met uw lichaam spreekt u. Wanneer u op de juiste wijze weet te spreken, met overtuiging, met rust, maar vooral ook met begrip en aanvaarden van de ander dan zult u tot uw verbazing zien dat andere mensen veel beter zijn dan u dacht. U zult ontdekken dat andere mensen veel positiever reageren dan u hadt verwacht. U zult ontdekken dat achter al die dingen een wonder schijnt schuil te gaan dat door gedachten kan worden beïnvloed. Nu is het geen wonder natuurlijk, want elke mens heeft zenuwstromen heeft levensstromen, daar hebben we al meer van gesproken.

Maar stel u nu voor dat uw gedachten in feite ook hier regulerend kunnen optreden. En dat zijn geen bewuste gedachten. Het ligt praktisch tegen het emotionele vlak aan. Op het ogenblik dat je innerlijk evenwichtig bent wordt dus ook de levenskracht in u evenwichtiger. Uw uitstraling wordt evenwichtiger. En wanneer er storingen zijn in een of ander zenuwkanaal, dan wordt tijdelijk die fout omgaan. Er zijn nog altijd wel zenuwkanaaltjes die als een tijdelijke vervanging kunnen dienen. En dan blijkt zelfs dat het herstel van een beschadigde zenuw betrekkelijk eenvoudig mogelijk is wanneer er rust is, wanneer er een positiviteit in de mens heerst en zijn lichaamsstromen gelijkmatig zijn.

Ik kan mensen begrijpen die zeggen: Ja maar er is zoveel ellende in de wereld. Er zijn zoveel wasmiddelen die witter wassen dat men niet meer weet wat wit is. Als dat zo is dan staat u er gekleurd op. Maar er zijn zoveel politici en zoveel beloften en zoveel woorden en ik zie niet wat er gebeurt. Dat is ook begrijpelijk. Woorden zijn het rookscherm waarachter werkelijkheden worden verborgen.

Zeg niet tegen uzelf: O dit of dat. Zeg tegen uzelf: Ik besta zelve. Dat lijkt bijna een soort holisme. Maar ik leef, ik besta ik ben kracht. In mijzelf aanvaard ik de kracht die in mij is en ben daardoor in staat mijn innerlijk evenwicht over te dragen aan de wereld buiten mij. Ik kan haar niet evenwichtig maken, maar ik kan haar in mijn omgeving evenwichtig maken. U zult ontdekken dat dat zeer veel eigenaardige gevolgen heeft.

En dan zeggen ze: Geesten, geesten, allemaal suggestie. Waar is het bewijs? Ja, er zijn wat bewijzen voor maar u hoeft ze niet te aanvaarden. En dan zijn er mensen die zeggen: Ja maar, wij hebben een goddelijke openbaring en de een zegt: Dat is de Koran, de ander: Dat is het Nieuwe Testament. Een ander neemt het hele bijbelse geheel als een vaststaande waarheid aan. Kunt u het bewijzen? Neen. U kunt alleen aanvoelen. Wat zoekt u in datgene wat u gelooft? Of het nu de geestenwereld is of een andere godsdienst of misschien een sociaal systeem. Waarom? Dat is een vraag die u altijd weer moet beantwoorden. Kun je dat dan zul je ook weten dat je in de wereld en in jezelf een bepaalde richting zoekt. De richting is belangrijk, niet de leer. Het is de erkenning van je eigen mogelijkheid en waarde, van je behoeften, je verlangen, je streven, je willen misschien als je sterk bent, die je in staat stelt zowel uw eigen evenwichtigheid te vergroten als gelijktijdig dichter te komen bij een werkelijkheid.

Maar begrijp ook dat de dingen niet kunnen gewaardeerd worden voor wat ze zijn, maar voor de betekenis die ze emotioneel hebben. Er zijn mensen die zeggen: O, had ik maar een zware bankrekening, wat zou ik niet voor goeds doen. Waar. Maar waarom die bankrekening? Kunt u het niet zonder? Waarschijnlijk zelfs beter. Maar u zoekt zekerheid, geborgenheid, een mate van invloed op anderen. Mag. Als je dat aan jezelf toegeeft, dan ben je al een stap verder, dan kun je al gemakkelijker begrijpen wat je aan het doen bent.

De meeste mensen leven en worden door de gebeurtenissen eigenlijk voortgesleurd. Kijk naar uzelf. Hoe vaak neemt u nu zelve bindende beslissingen die al niet door de gebeurtenissen ruimschoots waren aangekondigd? U bent niet zo vrij als u denkt. Uw eigen karakteristiek, uw wezen, uw instincten, uw innerlijke waarde, uw geestelijke noodzaken spannen a.h.w. samen om u slechts een deel van uw mogelijkheden te laten beseffen. En uit die mogelijkheden kiest u. Maar u kiest niet de eenvoudigste weg. Meestal niet. De eenvoudigste weg is in feite de weg van de minste weerstand, natuurlijk. Maar dan hebben we het gevoel dat we in conflict komen met de wereld om ons heen en dat kun je natuurlijk niet doen.

Je moet gewoon zoeken naar eenpunt waarbij de wereld in zo-verre je onverschillig kan laten dat die niet meer bepaalt hoe je je keuze maakt. Je moet de keuze maken vanuit je eigen wezen, vanuit je eigen besef, je eigen doeleinden. In de tijd die gaat komen zullen er nogal wat verwarringen ontstaan. Geloof me, we zitten in een overgangstijd. Het grootste gevaar is eigenlijk al in '87 voor een deel geweken en ook begin '88. We zitten nu in een periode van heroriëntatie. Die heroriëntatie komt op elk terrein tot stand: economie, maar ook het besef van de samenhang met de natuur, geloof, zelfs de wetenschap ondergaat veranderingen. En als we ons dat realiseren dan zeggen we: Die veranderingen gaan ontzettend snel en wanneer we niet opletten worden we eigenlijk door de veranderingen achtergelaten. In zo'n tijd moet je aanvoelen wat er komt. Hoe kun je dat? De meesten van u zijn gevoelig, om niet te zeggen allemaal, maar de meesten toch zeker. U hebt het vermogen dingen aan te voelen, maar het is niet verstandelijk, het is niet rationeel. Gebruik weer het gekende kunstje en zeg tegen jezelf: Wanneer ik de dingen aanvoel dan zijn dat feiten en ik zal er rekening mee houden als feiten totdat het tegendeel is gebleken. Als u uzelf dat regelmatig een beetje voorhoudt dan zult u ontdekken dat u veel meer schijnbaar inspiratief of instinctief besluiten gaat nemen, keuzes gaat maken die veel juister zijn dan dan hetgeen u met verstandelijk overleg bereikt.

Ik weet wel, de rede is het grootste goed van de mens ofschoon ik zou zeggen: De mens is pas mens omdat hij kan huilen en lachen over anderen en over zichzelf. De rede is een systeem. Logica is een systeem. Het is a.h.w. de algebra van het denken. Met algebra kun je mooie afleidingen maken maar wanneer er te veel onbekenden zijn, kun je een vergelijking nooit helemaal rationeel doorvoeren. Er blijven altijd onbekenden. De keuzes in het leven die u beseft zijn niet alle keuzemogelijkheden. Er zijn dus altijd een aantal onbekenden in de vergelijking. Daardoor kunt u, zuiver redelijk, nooit tot een optimaal resultaat komen. U kunt resultaten behalen, wat beter, wat minder goed, maar u zult altijd met onbekenden geconfronteerd worden. Wanneer u nu intuïtief kiest, dan hebt u de uitkomst a.h.w. beseft en dan kunnen we werkelijk redelijk verder gaan, maar met dit gegeven in het achterhoofd. Het resultaat is dat je daardoor meer in de richting komt van de feitelijke mogelijkheden, de feitelijke noodzaak.

Dit jaar zijn er nogal wat dingen waarvan we zeggen dat diewel omwentelend zullen werken. Er zijn, maar dat hebben we vroeger al gezegd, klimatologische veranderingen natuurlijk. Er is een lichte verandering in de zeestromingen. Dat kan grote gevolgen hebben. Er is daarnaast wat vulkanische activiteit. Er zullen heus nog wel wat aardbevingen volgen en daarnaast staan we met de economische afrekening. Weet u: Wanneer u een ballon steeds verder opblaast dan kun je zeggen: Ik krijg steeds meer ballon. Totdat de spanning te groot wordt, dan klapt het ding en dan zit u met een velletje in de handen en niet meer met een mooie ballon. Economische ontwikkelingen in vele landen gaan die richting uit. Men zegt: We moeten meer. Meer omzetten, meer verdienen, meer voor de gemeenschap besteden, meer van de gemeenschap afnemen. Maar op een gegeven ogenblik gaat dat niet meer en dat betekent de ineenstorting van een aantal systemen waarbij monetair nogal wat verwarring kan ontstaan. Ik denk bijvoorbeeld aan een crisis die uitbreekt in de U.S.A. Ze zal invloed hebben op de dollarprijs, die gaat waarschijnlijk naar ongeveer 60 tot 70 % van de huidige waarde. Daarnaast zullen er een aantal aandelen in moeilijkheden komen. Een kleine beurskrach zit er dus ook in en indirect zullen we bovendien nog zien dat een aantal landen, derdewereldlanden vooral, hun betalingen staken. Ze zijn niet meer bekwaam om ook maar de rente op

te brengen die ze van de bank geleend hebben. In een tijd dat veel geld nodig is en dus ieder aan zijn verplichtingen zou moeten voldoen kan een aantal banken dit niet. Dan krijg je een aantal banken die sluiten. Daardoor gaat kapitaal verloren. Daardoor wordt de directe beschikbaarheid van geld voor vele groepen en bedrijven aanmerkelijk verminderd. Dat zou kunnen betekenen dat er een omwenteling ontstaat want de mensen nemen het niet. Ook dit houdt in dat je je opnieuw moet oriënteren en een groot gedeelte van de mensen zal zeggen: O, dit is verschrikkelijk dat dit gebeurt en wat zal dat voor ons voor gevolgen hebben? Zeg tegen uzelf: We kunnen het aan. Uiteindelijk, toen de oorlog voorbij was was het ook zo gezellig niet, de laatste oorlog bedoel ik. En na de eerste wereldoorlog ook niet. U bent er aardig bovenop gekomen, waar of niet?

U kunt het aan maar u moet positief denken. U moet niet proberen om het oude te herstellen zonder meer, u moet proberen om de mogelijkheden voor iedere mens om zichzelf te zijn en goed te leven uit te breiden. Als u in die richting denkt dan is het misschien ook niet redelijk. Je zou het ook een vorm van zelfsuggestie kunnen noemen of een klein geloofje. Maar het helpt wel.

Wanneer je een medemens wilt genezen met geestelijke kracht dan kunt u dat op veel manieren doen. U kunt uitgaan van innerlijk waarnemen, maar u kunt het een mooie vorm geven. Als het maar werkt. Goed. U kunt zeggen: Ik weet helemaal niets van het menselijk lichaam af maar ik heb het gevoel dat daar iets niet in orde is. Denk er aan, laat de kracht stromen tussen je handen of alleen maar in gedachten, het maakt niets uit. Je kunt zeggen: Ik wil gewoon dat die mens een evenwichtig geheel wordt. Je kunt daaraan denken. Maar als die mens zelf er zich niet tegen teweerstelt, dan wordt die mens evenwichtig. Geestelijk genezen is geen kwestie van wat doet men voor mij. U hebt een hele hoop mensen die dat doen, hoor. H. Antonius beste vriend, maak dat ik mijn portemonnee vind. En er zijn er die geloven in de geest. Ik heb het meegemaakt. Een wat oudere dame was haar breiwerk kwijt en ze was van plan dat truitje nog af te maken voor de verjaardag van haar kleindochter. Ze wilde gaan breien en kon haar breiwerk niet meer vinden. En zij roepen: Henri vriend, Henri, help mij want ik heb mijn breiwerk nodig-Henri is één van onze club- Geen antwoord. Toen ging ze zitten en ze zat in de naalden. En wat zei ze toen? Maar Henri, had je dat zo moeten doen? en niet: Ik heb niet uit mijn ogen gekeken. Was er invloed bij? Waarschijnlijk wel. Maar het gaat er niet om of die invloed er was of niet. Het gaat er doodgewoon om dat men niet zegt: Ik moet. Ik werk. Ik besef. Ik volbreng. Antonius, de H.Maagd of broeder Theodotus...Theodotus heeft een goede reputatie in de orde dus... Wat moet je daarmee?

Weet je, als je daarmee begint dan wordt het net zo moeilijk als wanneer je hier naar een instantie gaat. U moet zeven loketten langs, dan drie weken wachten, dan vier formulieren invullen, dan drie maanden wachten en dan misschien krijgen wat je niet verwacht hadt. Waarom steeds uitkijken naar het andere? In uzelf ligt de kracht. Ik weet het. Het is erg suggestief maar een suggestie is nooit weg. Als u het maar beseft.

In u is het licht. In u ligt de kracht. Wanneer u vertrouwen hebt in dat wat u bent en dat wat u moet zijn, dan kunt u vanuit uzelf dingen doen die voor anderen wonderen lijken. Waarom dan niet? Er zijn dingen nodig, natuurlijk. U moet een beetje zelfdiscipline hebben. Wat heb je nu aan zelfdiscipline? Heel eenvoudig: een mens die meester is over zichzelf behoeft zich niet door anderen te laten regeren. Wanneer een ander denkt dat hij weet wat goed voor u is, heeft hij het vaak bij het verkeerde einde. Als je zelf weet dat iets goed voor u is kun je het waarmaken en je kunt het herstellen wanneer je wilt.

In je eigen wezen ligt verder ook die relatie met de mensheid verborgen, met het land, met de omgeving, met een beroep, met een bedrijf. Het is een voorstelling die in je leeft. Ze leeft op een bepaalde manier bij anderen, maar daar gaat het niet om. Wat is het voor u? Discipline moet van binnenuit worden opgebouwd. Je moet voor jezelf de kracht vinden om de keuze te maken, om de daad te stellen, om de misschien moeilijke taak te volbrengen.

Dat klinkt natuurlijk ontzettend vervelend. Ja, het zou veel beter zijn: een geestelijke sociale instantie die het even voor u opknapt en als u geen zin hebt, een geestelijk bureau waar u aan de dop kunt komen. Het is er niet. Een mens staat in zeker opzicht alleen. Slechts door datgene wat in hem en uit hem naar anderen uitstraalt bereikt hij een werkelijke verbondenheid, die blijvend is, met medemensen, met krachten in de natuur, zelfs met geestelijke krachten en wat dies meer zij. Of de tijd moeilijk is en warrig en wanneer er een hele hoop gekke dingen gebeuren kun je je natuurlijk zorgen maken of je kunt er om lachen, precies zoals je wilt. Maar in die tijd zul je moeten schikken in de werkelijke mogelijkheden zoals de menselijke relaties of de innerlijke beheersing. Zolang een mens in zichzelf evenwicht, kracht, vrede kent en dat is niet tevredenheid met de wereld, maar dat is vrede met jezelf omdat je het beste hebt gedaan van wat je kon. Omdat je zo juist mogelijk leefde. Dan kun je in die wereld jezelf blijven en dan kun je vanuit jezelf de wereld genezen.

Ja, want de wereld is ziek. Hij verkeert in de overgang, de Aquarius-overgang en menigeen weet het dat is een wat onprettige periode. Voor de vrouw en de man zijn dat hormonale veranderingen, voor de wereld is het eenvoudig het wegvallen van systemen die vele duizende jaren, misschien tienduizende jaren zo bestaan hebben zodat de mens dacht dat hij er meester over was. Nu zul je ontdekken dat je als mens een beetje slaaf ervan bent. Als je dat in de gaten houdt, dan ga je ook begrijpen waarom het in zo'n overgangstijd erg belangrijk is om in jezelf rust en vrede te vinden, om anderen te zien, niet als een last of als een verplichting zonder meer, maar als een verlengstuk van de vrede die in jezelf leeft. Als iets waar je het goede dat in je leeft mee kunt delen zonder het gelijktijdig als een belasting te ervaren.

En wanneer dan uw gehele wereld door elkaar geschud is en u hoort, en u krijgt het te horen zeker in het begin van volgend jaar maar volgens mij al een paar maanden eerder, van een ramp hier, rampen daar, hongersnood, overstromingen, aardbeving, bergverschuivingen, grondverschuiving en wat nog meer, dan kunt u natuurlijk zeggen: O, wat moeten wij doen aan die wereld? Vraag u eerst af wat u kunt doen in uw kleinere wereldje. Dat klinkt egoïstisch maar 't is soms treurig te zien hoe de mens zijn enthousiasme voor goede daden, tenten, dekentjes, eten of wat anders voor een volk in grote nood, vergeten dat hun eigen mensen emotioneel daardoor gestoord raken. Dat ze misschien vereenzamen, dat ze misschien sterven omdat ze in het leven niets meer zien.

U kunt een ander niet begrijpen wanneer u die richting uitgaat. Geloof me, zelfmoord komt heel vaak voor in deze tijd, ook van jongeren. Het is niet de schuld van iemand. Het is de schuld van datgene wat uw wereld maar al te vaak beheerst. De eenzijdige gerichtheid van belangstelling. De blindheid voor de verschijnselen om je heen. Een gebrek aan contact, aan communicatie zoals dat heet. Het is uw schuld niet dat je bent zoals je bent. U hebt het beste gedaan dat je dacht te kunnen doen. Maar heb je ook begrepen wie en wat de ander was? Heb je geprobeerd te begrijpen dat elk menselijk wezen tot op zekere hoogte uniek is, zijn eigen problemen kent. Ja dat elke leeftijd zijn eigen problemen met zich brengt?

Je kunt niet alle mensen met dezelfde norm meten. Dat zou natuurlijk ideaal zijn. Een kind wordt geboren: stempel op de bil en 't leven is vastgelegd. Is 't niet waar? Elk wezen ontwikkelt zich op zijn eigen manier. Elk wezen heeft zijn eigen emotionele stringen en elk wezen heeft de behoefte om die stringen te compenseren door een deel daarvan naar buiten af te reageren en gelijktijdig van buitenuit enige rust in zich te ontvangen. Ook u. Het is geen uitzondering. Het is vaste regel. Kijk wanneer je in eigen omgeving werkt dan kun je direct werken met de mens en wat is belangrijker: die mens geestelijk die rust verschaffen waardoor hij verder kan gaan dan tien dekentjes aan mensen die in nood zijn. Als je tijd overhoudt, doe het, maar zorg eerst voor je medemens.

Het is gemakkelijker om op je borst te kloppen en te zeggen: wij zijn sinjoren, vlamingen, belgen, europeanen. Zou het niet beter zijn te zeggen: Wij zijn mensen? We moeten elkaar begrijpen. Door dat begrip zijn we in staat met enige innerlijke discipline en zelfbeheersing in de wereld het beste naar voren te brengen: de positiviteit. En de stortvloed van schijnbaar negativisme die zich over de gehele wereld schijnt uit te storten, -inclusief een oud-premier, ja laten we hem even herdenken,- die zouden we een beetje opzij moeten bezemen.

We moeten ons niet laten gelden tegenover anderen. We moeten bewust onszelf zijn. Ik weet dat het voor heel veel mensen hier een kwestie is van: Is dit nu suggestie of niet. Ik weet het eerlijk zelf niet. Ik weet alleen dat het werkt. En wanneer je een patiënt kunt genezen met een broodpil dan is het beter dan hem te genezen met een of ander meer werkzaam, maar ook meer bijwerking vertonend chemisch preparaat. Laten we de eenvoud terug zoeken in ons leven en de samenhang van ons bestaan. Laten we begrijpen dat een mens niet alleen maar een vlees- en bottenautomaat is, maar dat de feitelijke mogelijkheden van die mens door allerhand velden en stromingen worden bepaald. Laat ons begrijpen dat de stromingen, de veranderingen en de onevenwichtigheden van stromingen en velden geconstateerd kunnen worden wanneer je je daarvoor openstelt. Laat ons begrijpen dat we door de evenwichtigheid te vormen op die manier en voor onszelf en voor anderen veel meer bereiken kunnen.

En nu moet ik de suggestie maar eventjes terzijde laten. Er zijn een paar innerlijke waarden waar ik over wil spreken en die hangen met dit onderwerp slechts zijdelings samen. Ik weet niet wat God is. Ik weet dat er iets is dat voor mijn bestaan betekenis heeft. Zonder dit zou mijn bestaan onmogelijk zijn. Ik ben daar deel van. Ik vertegenwoordig, hoe beperkt dan ook, het groot geheel. Het punt waar ik op het ogenblik mijn besef als ego hanteer. Dan is het belangrijk dat ik mijzelf leer aanvaarden, niet begrijpen. Een mens die probeert zichzelf te begrijpen vindt de beste uitvluchten die er maar zijn om niet tot de kern van zijn wezen te moeten doordringen. Aanvaarden kun je wel. Begrijpen kun je door aanvaarden. In die innerlijke wereld kan het een jungle zijn, vol van giftige slangen, verscheurende dieren en even goed kan er iets goeds in liggen. Dat is iets wat we zelf bouwen. Zoals een sfeer in feite een illusie is die voor een aantal persoonlijkheden tot een gedeelde werkelijkheid is geworden, zo is onze innerlijke wereld de weerkaatsing van al datgene wat in ons bestaat. En als onze jungle gevaarlijk is, laat ons denken aan bloemen en niet aan dreigingen. Vlucht niet weg wanneer het duister lijkt, maar zeg tegen uzelf: Er is licht, er is een tuin van Eden ook in mij. Die tuin, dat licht wil ik bereiken. U zult ontdekken dat u daardoor allerhand veranderingen doormaakt die zelfs naar buiten doordringen.

Maar word niet hopeloos of rusteloos. Zeg niet tegen uzelf: Het is vandaag weer niet gelukt, maar zeg tegen uzelf: Ik ben iets rustiger. Ik zal de volgende keer weer één stap verder doen. Denk niet dat alles beloond moet worden. Ja, ik kan begrijpen dat in uw moderne maatschappij iemand die eigenlijk niets kan, 5 000 F vraagt om even naar een probleem te kijken dat hij ook niet oplost. Maar zo werkt het ding in elke wereld niet. Er is datgene wat u doormaakt, wat u innerlijk meer mogelijkheden geeft, een grotere rijkdom, een grotere kracht, een grotere rust. Als u uzelf maar meester kunt blijven, ja, inderdaad. Er is geen uitkering van beloningen, van gunsten. Er zijn alleen een hele hoop dingen die je waarschijnlijk door gewoonte als vanzelfsprekend aan bent gaan nemen. Maar de dingen die u doet gaan net iets beter en vooral, gaan meteen veranderen, juist iets meer, veel meer dan u zelf beseft.

In mij leeft de Kracht waaruit al bestaat. Door mij spreekt de Kracht waaruit al bestaat. Maar dan moet ik die Kracht aanvaarden, niet een willekeurig uiterlijk beeld van wat ik zou willen zijn. Zelferkenning wordt heel vaak gezien als een vorm van omschrijving. Zelferkenning is zinloos, beleving van jezelf daarentegen zeer. Als je in jezelf leert stap voor stap op te streven tot het lijkt of je vergezeld van anderen wordt opgetild naar een andere wereld, dan is het niet echt. Het is een verandering van je toestand, niet een uitstijgen boven jezelf naar elke wonderlijke wereld of sfeer toe. En dat weer totdat u a.h.w. zelf weer die toestand beheerst om dan weer verder te gaan. Dat is innerlijke ontwikkeling. Dat is het ik-besef en uit dat besef kun je leren hoe je naar buiten^{toe} moet leven.

Er zijn balletjes, dat weet u misschien, van een betrekkelijk zacht rubber waarin iets excentrisch een bijzondere kern is aangebracht, of misschien zelfs in het middelpunt. Die dingen kun je stuiteren en kaatsen, die kun je de gekste banen laten beschrijven. Waarom? Omdat het uiterlijk weerkaatst? Nee. Omdat de kern daarin de hanteerbaarheid vergroot. Als u de kern in uzelf kent, dan kan ik het ik-beeld, dat in de wereld nu eenmaal onvermijdelijk is, plotseling richten. Het weerkaatst op een wijze die van tevoren bepaalbaar is en niet alleen willekeurig. D.w.z. dat het gehele ik functioneert volgens de kernwaarde die daarin aanwezig is.

Werelden van de magie zijn werelden van de zelfhypnose, van de illusie. Het is een je verplaatsen in een onwerkelijkheid. In die onwerkelijkheid krachten, evenwichten erkennen die je probeert te manipuleren en uit deze schijnvertoning een werkelijkheid te voorschijn toveren die niet meer rationeel te verklaren is. Of u wilt of niet, u leeft voor een deel magisch, want steeds meer is het geloof een voorstelling die u beïnvloedt, meer zelfs dan feiten.

Durf dan magisch denken. Besef dat er andere toestanden denkbaar zijn. Beleef die voor een ogenblik intens en laat daarin uw wezen uitbeelden wat waar moet zijn, wat waar moet worden. U zult met verbazing constateren dat deze illusionaire gebeurtenis een concreet resultaat kan hebben. U kunt op die innerlijke kracht, die suggestiewereld enz. wel degelijk een beroep doen, maar dan gaat het geheel van uw innerlijk daar gelijktijdig in op. De magiër zal misschien geen stap verzetten, maar zelfs wanneer het alleen gaat om concentratie kan hij dodelijk vermoeid wakker worden en dan zal hij enige oefeningen nodig hebben om in zichzelf rust en stilte te herwinnen en daarmee de kracht in zich terug voelen keren.

Zo zal het u vaak gaan. Wanneer wij geestelijke kracht gebruiken, wanneer wij zelf de hersenen te veel hebben ingespannen, wanneer ons zenuwstelsel te zwaar beladen is, dan kunnen we in onszelf naar zo'n illusiewereld toe gaan en in die illusiewereld onszelf duidelijk maken dat we deel zijn van het geheel. En het geheel vergroot ons en als we weer tot ons deel zijn van de maatschappij ontwakken, zijn we geladen met kracht.

U bent niet hulpeloos. Zelfs het geweld van de natuur kondigt zich aan. U kunt het aanvoelen. U kunt er op reageren. U kunt het ook terzijde stellen. De gevolgen zijn voor u.

Wanneer er in uw maatschappij een verandering gaande is dan kunt u die aanvoelen. Je kunt daar rekening mee houden. Je kunt het ook terzijde stellen. De gevolgen zijn voor u. Zelfs in uw eigen omgeving ontdekt u spanningen of situaties die nog niet uitgesproken zijn. Aanvaard het bestaan ervan en u zult niet verrast worden. Probeer a.h.w. voorbereid te zijn op datgene wat daar uit voortkomt. U zult ontdekken dat u op die manier de innerlijke vrede, de harmonie kunt bewaren en gelijktijdig een juist contact met anderen kunt krijgen. Je kunt het ook laten. De gevolgen zijn voor u.

Nu kom ik aan het derde, kortste en laatste deel van mijn betoog. Elke voorstelling die de mens koestert is een droom, gebaseerd op niet erkende feiten. Maar er is een werkelijkheid niet zoals u haar denkt te zien of denkt te hebben of denkt te beleven maar ze is er wel degelijk. Het leven is niet een droom. Het leven is wezenlijk genoeg, maar om er deel van te zijn moet je proberen er voor open te staan. Niets van feiten, van stellingen, veronderstellingen, mogelijkheden en dromen heeft maar één kant. Altijd zijn twee waarden op zijn minst in elk verschijnsel, in elk feit tegenwoordig. Onthoud dit. Er kan geen licht zijn zonder duister. Er kan geen duister zijn waar geen licht bestaat. Er kan geen kracht zijn waar krachteloosheid niet evenzeer aanwezig is. Er kan geen wil bestaan waar geen willoosheid is. Alle dingen die u ervaart of ziet, die u innerlijk beleeft, lijken eenzijdig en extreem. Zij bevatten eigenlijk een tegenbeeld. Zonder dat zouden ze niet kenbaar zijn. Werken aan en met jezelf houdt ook in beseffen dat je altijd een evenwicht van dingen bent. Dat je die evenwichtigheid kunt herstellen, maar dat je daarbij vaak afstand moet doen van je beelden van hoe het zou moeten zijn, hoe het had kunnen zijn, hoe het zou moeten worden. Je leeft vandaag. Dat is jouw besef van werkelijkheid. De vrede of onrust in je bestaat vandaag. Het is niet iets waar we morgen iets aan kunnen doen en niet iets wat door gisteren is veroorzaakt. Het is iets wat vandaag bestaat. Het heden omvat alle mogelijkheden ook die welke we verleden of toekomst noemen. Daarom is het heden steeds weer het ogenblik waarop wij, de tegendelen in onszelf beseffende, het evenwicht moeten zoeken en de vrede die we nodig hebben.

Wij zijn geen meester van ons lot maar behoeven er ook geen slaaf van te zijn. Beiden zijn voorstellingen. De werkelijkheid is dat er een stroming in de tijd bestaat, een stroming in bewustzijn ook die ons onwillekeurig op bepaalde punten confronteert met een wereld, met een probleem, met een besef. Noem het niet negatief of positief. Zie het als iets wat op dit ogenblik zo moet worden beleefd en eventueel zo moet worden opgelost dat je in jezelf de diepste vrede kent. Vrede in jezelf is de meest juiste aanwijzing die je kunt krijgen voor de juistheid van je gedrag.

En ten laatste, beschouw uzelf niet als onbelangrijk of belangrijk, hulpeloos of sterk. Beschouw uzelf als iets dat vanuit zichzelf een band moet opbouwen met al wat daaromheen is, zowel de stoffelijke wereld als de geestelijke wereld of zo u wilt God. En waar God is, is de duivel nooit ver weg. Beiden zijn de twee aangezichten van de ene werkelijkheid. De kracht die u hebt berust in het feit dat deze dingen in u bestaan. Dat ze door en vanuit u werken. Maar kies nooit voor één kracht alleen.

Wanneer u een straal licht uitzendt, besef dat het alle duister doorboort. Wanneer u een wolk van duisternis zoudt willen produceren, als u zo dwaas bent, besef dat je dat doet in een wereld die licht is.

Door het besef van de tegenstellingen zul je je bewust worden van de kracht. U bent niet machteloos of hulpeloos. U bent uzelf en dit betekent dat u een kracht, een vermogen en een mogelijkheid hebt. Juist dit besef maakt het u mogelijk om ook orde te aanvaarden als iets vanzelfsprekend. Niet omdat het bepaalend is maar omdat het u niet belet uzelf te zijn. Laat anderen prediken wat ze willen, maar voel de krachten aan die er in schuilen, niet de woorden die gesproken worden. Innerlijke waarheid is de sleutel tot alle dingen. Innerlijke vrede is de bron van alle mogelijkheden en krachten. In een wereld die in een steeds versnelde ontwikkeling en ommekeer u ongetwijfeld voor problemen zal stellen bent u de sterkere wanneer u deze dingen weet te hanteren. Kunt u het niet dan wordt u meegespoeld door een reeks gebeurtenissen waarvan u zich achteraf zult afvragen hoe het wel mogelijk is geweest en u zult niet beseffen wat u werkelijk beleefd hebt. Uw belevingen echter zijn uw sleutel voor uw voortbestaan. Zij bepalen wat u in de geest zult zijn. Er is geen dood. Er is een spel van sterven en herboren worden. Er is een langzaam verder gaan in steeds andere werelden. Maar welke weg u ook gaat, een werkelijke ondergang en dood bestaat niet, hoogstens een opgaan in iets wat buiten tijd en ruimte ligt. Wees niet bang. Vind vrede in uzelf en maak uw beleven tot een voortdurende uitbreiding van uw bewustzijn zodat u steeds meer van de werkelijkheid om u heen kunt aanvaarden en beleven en zo, wetend dat je zijt, steeds groter deel kunt gaan vormen van al datgene wat de werkelijkheid weergeeft zoals ze bestaat in de kracht buiten de vorm, de trilling, de energie. Commentaar?

+ Wat verstaat u onder God en duivel?

- De duivel en God zijn twee beelden die in de mens ontstaan zijn als gevolg van zijn verbondenheid met de oneindigheid. Datgene wat de mens erkent is voor hem de werkelijkheid. Een God zoals de mens zich voorstelt bestaat niet, een duivel zoals de mens zich voorstelt bestaat evenmin. Beiden zijn een weerkaatsing van iets wat in hemzelve woont. Daardoor een vormgeving vergezeld van eigenschapsbepalingen welke behoren tot de mens en niet tot de werkelijkheid. In de werkelijkheid kunnen we zeggen: De kracht die dit in ons mogelijk maakt is God en duivel tegelijk.

Vrienden, ik hoop dat ik het u niet te moeilijk heb gemaakt. Ik heb het zo eenvoudig mogelijk gedaan. Misschien te simpel volgens sommigen. Wat ik u heb gezegd kan u in de komende tijd aanmerkelijk helpen, zelfs wanneer u het niet volledig beheerst. Waag een paar pogingen. Onthoud één ding: Evenwicht, vrede in jezelf. En besef dat er altijd een kracht in je schuilt waardoor het mogelijk is jezelf, ook in de wereld, te zijn en te blijven. De werkelijk belangrijke punten van je bestaan kun je altijd waar maken, ook wanneer er rampen zijn, wanneer er een rust en een vrede heerst die onvoorstelbaar is. Blijf jezelf. Hanteer de kracht die in je berust. Besef dat weten alleen dan zin heeft wanneer het voortkomt uit beseffen en innerlijk beleven. Slechts waar deze samenvloeien wordt de ingewijde, de volmaakte mens geboren.

Ik wens u allen, vrienden, aangename stappen op die weg en als het geen aangename mogen zijn, snelle stappen. Verder dank ik u voor uw aandacht. Goeden avond.

- - - O - D - V - - -

